

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA FLORIILOR

Astăzi alegem urmarea Lui Hristos sau mirajul înșelător al lumii?

DUMINICA A 6-A DIN POST
(a Floriilor)
(†) INTRAREA DOMNULUI
ÎN IERUSALIM

Astăzi ne aflăm în Duminica Floriilor, Duminica a VI-a din Post și ultima Duminică din Postul Mare al Paștilor. Urmează Săptămâna Patimilor, un adevărat urcuș duhovnicesc către Marele Praznic al Învierii Domnului. Evanghelia de la Ioan, din ziua de astăzi, ne relatează parcursul Mântuitorului Hristos până în Cetatea Ierusalimului.

Înțelegem că Mântuitorul a poposit în Betania, în casa prietenului său Lazăr, care tocmai murise cu câteva zile înainte. Ioan Evanghelistul insistă asupra a două momente de o importanță majoră în definirea dumnezeirii Mântuitorului Hristos: ungerea în Betania și învierea prietenului Său Lazăr. Maria, una dintre surorile lui Lazăr, a uns creștetul Mântuitorului cu mir de nard de mare preț, ca anticipare a Pătimirilor, Morții și Învierii Mântuitorului.

Învierea lui Lazăr este cu totul ieșită din comun, cu o deosebită rezonanță în conștiința celor de față, a contemporanilor, dar și a posterității. Lazăr era pus în mormânt de patru zile, spre durerea surorilor lui și a comunității din Betania, care era o suburbie a Ierusalimului. Mântuitorul L-a strigat pe Lazăr, iar acesta a ieșit viu din mormânt. S-a cutremurat cetatea, s-a cutremurat Ierusalimul, s-au cutremurat pelerinii care mergeau la Ierusalim pentru Praznicul Paștelui evreiesc. Martorii oculari ai minunii lăudau pe Dumnezeu, pelerinii erau uimiți și extaziați de o asemenea mare minune, încât își schimbau destinația către Betania, să-l vadă pe Lazăr înviat.

În Ierusalim, însă, fariseii și cărturarii erau turbați de mânie că poporul căuta către Hristos, fără speranță pentru ei să mai poată manipula lucrurile în favoarea lor. Poporul căuta către Mântuitorul lor, fiind sătul de conducători politico-religioși năimiți și cu totul desprinși de dorințele și aspirațiile poporului. Astfel, Mântuitorul a generat două stări, două direcții pe care să înainteze lumea: fie după Mântuitorul, fie împotriva Lui.

A doua zi, după Sâmbăta lui Lazăr, Mântuitorul află un asin în localitatea Betfaghe și, urcând pe el, intră în Cetatea Ierusalimului. Poporul, însufletit mai ales după învierea lui Lazăr, îl primește pe Mântuitorul Hristos în cetate ca pe un adevărat împărat, ca pe Împăratul Cel cerească care a venit în lume ca să mântuiască lumea din păcat și din moarte, ca pe Mesia. Cu toate manifestările celor de față, care își așterneau hainele în fața Lui strigând „Osana, Fiul lui David, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului”, Mântuitorul Hristos era trist, deplângând starea Ierusalimului și a fiilor săi care,

momentan erau îmbătați de un entuziasm foarte fragil, pentru ca peste numai trei zile acest entuziasm să se prefacă în mânie și vărsare de sânge. Nu entuzismul i-a fost Mântuitorului spre bucurie, ci credința cea adevărată în dumnezeirea Lui L-ar fi impresionat cu adevărat.

Dar pentru acești oameni entuziaști și manipulabili, Mântuitorul Hristos nu a putut oferi decât lacrimi, precum și profeția că li „se va pustii casa”.

Ce vom face noi în atare situație, pentru a fi bineplăcuți lui Dumnezeu?

Să ne apropiem de El în aceste zile cu credință adevărată în dumnezeirea Lui, cu pocăință sinceră și lucrătoare prin nevoințe, post, rugăciune, fapte bune, Spovedanie, Împărtașanie și cu o reconfigurare completă a vieții, în acord cu Evanghelia Mântuitorului Hristos. În afara stării de pocăință, Mântuitorul Hristos va avea și pentru noi doar lacrimi și profeția pustiirii casei noastre. Astăzi suntem chemați să facem alegerea de care va depinde viața și mântuirea sufletelor noastre. ❖

Pr. Adrian Chiriță

SĂ PETRECEM CU ADÂNCĂ EVLAVIE SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

Nu în zadar Însuși Domnul, cu puțin înainte de patima Sa, a zis Apostolilor Săi: „Cel ce are pungă să o ia, iar cel ce nu are, să-și vândă haina și să-și cumpere sabie” (Lc. 22, 36). Aceasta va să zică, că în aceste zile trebuie să ne debarasăm de tot ce-i de prisos, de tot ce ne înstrăinează de la lucrul mântuirii. Ne trebuie sabie, adică hotărârea de a înjunghia toate grijile și toate poftele trupești. Vinde, dar, suflete credincios, vinde acum toate și cumpără-ți această sabie minunată. Cu dânsa vei lovi însă nu pe Malhus, ci pe acel om vechi, care și în tine adesea strigă cu ură grozavă și neîmpăcată contra Răscumpărătorului tău, contra lui Hristos, cum strigau oarecând vechii iudei: „Ia-L, ia-L, răstignește-L pe El” (In. 19, 15)

Când Hristos este pe Cruce, ne îndeletnicim cu târguiala

Dar va zice poate cineva: atunci ce să facem cu grijile vieții? Apropierea acestor sărbători mari, care țin mai multe zile, cer nu puțină purtare de grijă și de cele ale vieții trupești. Cunoaștem, fraților, această stare de lucruri și ne mârșește faptul că tocmai când Hristos e pe cruce, creștinii, de dimineață până seară, se îndeletnicesc cu târguiala. Tocmai când Hristos este adăpat cu oțet creștinii pregătesc tot felul de mâncăruri și băuturi care de care mai alese. Tocmai când Hristos își dă sufletul Său în mâinile Tatălui, creștinii abia își trag sufletul din pricina grijilor deșarte, lumești.

De ce ne preocupăm mai ales de cele ale trupului în aceste zile sfinte?

Toate acestea au ajuns pentru mulți de neînțeles. Dar de ce oare? Cine a legiuit ca toate grijile noastre lumești să se îngâmbească anume în aceste zile înfricoșate ale morții și îngropării Domnului nostru? Din a cui poruncă trupul și sângele nostru își arată pretențiile și drepturile lor asupra noastră și ne fac robii lor mai cu seamă atunci când Hristos își dă pentru noi Trupul și Sângele Său? Oare nu se putea ca o bună parte, dacă nu chiar toate nevoile noastre să fi fost terminate săptămânile trecute, pentru ca săptămâna aceasta și mai cu seamă cele de pe urmă zile ale ei să le putem închina Domnului? Oare nu sunt astfel de oameni care fac așa și pe care cele trupești nu-i împiedică de la cele sufletești? De ce nu ar face toți așa? Ce-i împiedică de la aceasta? Ce nu-i lasă să-și plătească din vreme

Așadar, fraților,
dacă nu pentru Domnul,
cel puțin pentru noi înșine
suntem datori să ne
adunăm cât mai bine toate
cugetele și simțămintele
noastre și să le curățim.
Altfel nu vom putea urma
Mântuitorului nostru,
altfel ne vom rătăci
de Răscumpărătorul nostru
și vom rămâne,
care în curtea lui Caiafa,
având numai chipul
evlaviei, care în pretoriul
lui Pilat, cu mâinile spălate
și cu conștiințele întinate,
care în palatul lui Irod,
glumind despre
simplitatea credinței,
care în tovărășia lui Iuda,
adevărați vânzători
de cele sfinte,
sau
cu deznădăduirea în suflet.

tributul lumii și corpului, pentru ca acum să fie slobozi a se griji de suflet? Atunci târgurile sunt goale. Dar cine le face să fie pline de lume tocmai în zilele cele mai sfinte și face să fie pustii bisericile lui Dumnezeu? Negreșit, nechibzuința noastră, iubirea noastră către cele lumești.

Să lăsăm lumea să se preocupe de ale sale, iar noi să alegem calea de mijloc

Dar, totuși, să nu pretindem schimbarea mersului obișnuit al vieții de toate zilele, oricât de rău și de necreștin ar fi el. Să lăsăm lumea să domnească acolo unde este locul ei, chiar și în aceste zile. Chiar și în această stare de lucruri se pot îndeplini cerințele Bisericii, se poate păstra cugetul curat și a-L urma pe Hristos la patima Sa cea de bunăvoie cu duhul credinței și al dragostei. Sărbătorile ce se apropie cer pregătiri, dar multe oare? Creștinul cel bun fără multă osteneală va găsi mijlocul de a răspunde la toate cerințele sărbătorilor, fără să piardă din vedere pe Mântuitorul Său.

Să facem asemenea Apostolilor și femeilor mironosițe

Și Apostolii s-au dus în târg să facă cumpărături, și ei au pregătit sfânta cină, și femeile mironosițe cele întocmai cu Apostolii au cumpărat arome și

miresme, dar ia luați seama cum toate ale lor au ieșit curate și sfinte! Pentru ce n-am putea să facem și noi ca dânsii? Numai deșertăciunea noastră născoceste această mulțime de nimicuri care ne chinuiesc și pe noi, și pe alții. Numai trupul nostru cel nesățios înmulțește peste măsură cerințele sfintelor și luminatelor zile ale sărbătorilor ce vin, care, fiind ele însele hrănitoare pentru suflet, nu cer atâta hrană pentru trup.

Sărbătorile ce vin cuprind în sine multă hrană și băutură duhovnicească

Așa-i, fraților, sărbătorile ce vin nu cer multe pregătiri, pentru că ele, după însăși firea lor, cuprind în sine multă hrană și băutură duhovnicească, multe plăceri și dulceață pentru inimă. Dacă în timpul lor ni se pare că ne trebuie mult pentru trup, aceasta se întâmplă numai pentru că duhul nostru nu se îndulcește din bucuria ce se cuprinde în înseși sărbătorile acestea; și nu se îndulcește pentru că nu este în stare să se împărtășească din bunurile duhovnicești. Și nu este în stare să facă aceasta pentru că este rob trupului pentru că totdeauna a însetat numai după plăcerile și poftele trupești și n-a căutat să-și curețe gustul și celelalte simțuri. (extrase din „Cuvânt la Sfânta și Marea Luni”) ❀

Sfântul Inochentie al Odesei

ÎN TRE TRISTEȚEA MÂNTUITORULUI ȘI CREDINȚA ÎNVIERII

Ce nu știu ei este că pentru Domnul începe Golgota, prin care Fiul își va asuma până la capăt răscumpărarea omenirii din păcat. Domnul mai știe că suferința nu este singura față a Crucii. Că de acolo începe mântuirea: cu tâlharul cel bun, care va fi primul locuitor al Raiului; și cu Învierea Sa, arvună și nădejde a Împărăției veșnice.

În această zi în care toți râd, cântă, se bucură, întind flori în calea Celui ce vine pe mînzul asinei, singurul trist este Mântuitorul.

❖ Trist, pentru că oamenii se gândesc doar la cele materiale, vremelnice, ei așteptând un împărat care să le dea siguranță și prosperitate, aici și acum.

❖ Trist, pentru că știe ce urmează în săptămâna următoare, cunoaște Pătimirile la care va fi supus.

❖ Trist, pentru că toți ai Lui, Maica Domnului, Apostolii, ceilalți ucenici, femeile mironosițe vor fi disprețuiți, vânați de autorități, drept pentru care se vor ascunde în case după ce Domnul va fi judecat, răstignit și înmormântat.

❖ Trist, pentru că va fi trădat și vândut de unul dintre ai Săi, Iuda; va fi părăsit sau renegat de alții, precum Apostolul Petru. Va fi neînțeles și lăsat la greu de cei apropiați ai săi, vezi noaptea petrecută în rugăciune în grădina Ghetsimani când apostolii nu sunt în stare nici să se roage împreună cu El, căci atât le cere: să privegheze cu El.

❖ Trist, căci va cunoaște însingurarea, va fi umilit, bătut, își va purta crucea și va muri în chinuri crunte, răstignit de poporul Său.

O tristețe adâncă, pe care creștinii de 2000 de ani o rememorează în Săptămâna Mare. Încercăm așadar să-L însoțim pe drumul Său pe Mântuitorul, să-I privim măcar durerile și să înțelegem că Mântuitorul S-a răstignit pentru toți și pe toți ne-a scos din iad și ne-a ridicat în Împărăția Iubirii Sale.

După cele șase săptămâni de post, de Florii ne bucurăm. Știm că Domnul tocmai l-a înviat pe Lazăr cel mort de patru zile și vedem astfel arvuna învierii noastre din moartea păcatelor. Slujba de Florii este una foarte frumoasă, e plină de lumină și speranță. Ridicăm și noi la sfârșitul Sfintei Liturghii ramuri de salcie spre cinstirea Împăratului Împăraților, Mântuitorul nostru. Cu ochii minții și cu sufletul vibrând ne aflăm pe străzile Ierusalimului, cântând și însoțind alaiul ce s-a întins în spatele Domnului. Acum mulțimea Îl înconjoară și-L fericesc.

Dar noi știm că mai apoi, în

Azi, de Florii, Mântuitorul intră în Ierusalim. Cetatea este plină de bucurie, toți așteaptă un Împărat care să-i scoată din asuprirea romană. Și văd în Domnul Hristos pe Acela care-i poate salva. Este zi de mare sărbătoare, căci Împăratul Împăraților urcă spre Ierusalim, înconjurat de respectul și veselia tuturor: copii și adulți.

Toți cu inimi curate și plini de recunoștință față de Cel ce i-a vindecat, i-a mângâiat și le-a pus în față o Împărăție nemaivăzută.

Săptămâna Mare, foarte puțini Îl mai însoțesc pe Domnul în patimile Sale. Noi nu mai avem timp și dragoste să venim la Denii, să-L însoțim pe Domnul pe drumul Golgotei.

Covârșitor de mulți dintre noi în aceste zile profităm de zilele libere, călătorind, distrându-ne, rezumând bucuria pascală la mâncare și bună dispoziție. Ne pregătim de sărbătoare doar material, uitând chiar și sensul celui mai mare Praznic al creștinătății. Și noi Îl lăsam singur pe Domnul, abia câțiva mai plângem în urma Mântuitorului, neuitând însă să ne plângem și să ne mărturisim păcatele prin care ne-am îndepărtat de El.

Pot spune că ne regăsim în noaptea Învierii doar ca să luăm „lumină”, Paști și să cântăm „Hristos a Înviat!”. Apoi - cei mai mulți - „dezlegăm” la distracție, fără să știm că ceilalți, rămași în biserică, se bucură cu Domnul în Sfânta Liturghie și se ospătează cu ultimul dar făcut omenirii: Sfânta Euharistie, Trupul și Sângele Mântuitorului, medicament pentru suflet și trup în același timp.

Mai mult ca niciodată vremurile sunt tulburi, iar speranțele noastre pentru un viitor stabil și normal sunt fragile. De aceea este firesc să privim cu mai mare seriozitate și adâncime duhovnicească Săptămâna Mare și Sfintele Paști. Vă îndemn ca, plini de nădejde și dragoste,

să priviți ținta la Hristos și să nu irosiți nicio clipă din această Săptămână Mare. Să fiți prezenți la toate slujbele, să vă rugați cât puteți de mult și să-I cereți Domnului luminare și ajutor.

Iată că, după mai bine de două luni în care nu am putut tipări „Cuvântul care zidește” la biserică, în sfârșit problemele tehnice au fost remediate și vă putem oferi în fiecare seară din Săptămâna Mare un număr nou. Vă vom fi aproape cu toate informațiile de care aveți nevoie în aceste zile.

Alese mulțumiri tuturor doamnelor care în aceste două luni au preluat, benevol, sarcina de a tipări, pe cont propriu, ziarul nostru duminical. Și nu a fost un efort financiar neglijabil, el s-a ridicat la peste 3.000 de lei. Mulțumesc tuturor pentru discreție și implicare și sunt convinsă că Dumnezeu nu va trece cu vederea dăruirea de care au dat dovadă pentru Biserica Sa!

În final un îndemn pentru acest timp binecuvântat în care ne aflăm, al Săptămânii Mari și Învierii: dăru-iți-I mai mult lui Hristos nu numai timpul vostru, ci mai ales inima voastră! Și mai ales, nu-L lăsați însingurat și trist în această săptămână. Deschideți-vă, nu singuri - ci cu Domnul și prin Domnul - calea spre Viață și Mântuire. ❖

**Maria Buleu,
Redactor „Cuvântul care zidește”**

Despre pocăință și Taina Împărtășaniei

CĂTRE CEI CE PLEACĂ DE LA SFÂNTA LITURGHIE

Aceste cuvinte le spun celor ce pleacă de la dumnezeieștile slujbe și celor care se pun la sfat și pâlăvrăgesc în timpul înfricoșătoarei și Sfintei Liturghii. Ce faci, omule? N-ai făgăduit zicând: „Avem către Domnul”, când preotul a spus: „Sus să avem mintea și inimile”? Nu ți-e teamă, nu te rușinezi să fii găsit mincinos în acel ceas înfricoșător?

❖ Vai, ce minune! Masa cea de taină este pregătită, Mielul lui Dumnezeu este junghiat pentru tine, preotul se nevoiește pentru tine, foc duhovnicesc izvorăște din preacurata Masă, Heruvimii stau împrejur, Serafimii, care cu șase aripi își acoperă fețele, zboară pe deasupra, toate Puterile cele netrupești împreună cu preotul se roagă pentru tine, focul cel duhovnicesc se pogoară, Sânge curge din preacurata coastă în potir spre curățirea ta, și tu nu te înfricoșezi, nu roșești că ești găsit mincinos în acest înfricoșător ceas?

❖ Ai o sută șazeci și opt de ore pe săptămână; și din acestea Dumnezeu Și-a oprit pentru El numai o singură oră; și cheltuiești și această oră în treburi lumești, în glume, în discuții! Cu ce îndrăznire, deci, te mai apropii de Sfintele Taine? Ai îndrăzni, oare, să pui mâna pe pulpana hainei împăratului pământesc, dacă ți-ar fi mâna plină de murdărie? Niciddecum!

❖ Să nu socotești că este pâine, nici că este vin ceea ce vezi! Că nu se dau afară ca celelalte mâncări. Ferească Dumnezeu! Să nu gândești așa! Ci, după cum ceara unindu-se cu focul nu pierde nimic și nimic nu prisosește, tot așa socotește și aici! Sfintele Taine intră în ființa trupului. De aceea, când ne apropiem să ne împărtășim, să nu socotim că ne împărtășim cu dumnezeiescul Trup ca din mâna unui om, ci să socotim că ne împărtășim cu dumnezeiescul Trup ca din cleștele de foc al Serafimilor, pe care l-a văzut Isaia; iar cu dumnezeiescul Sânge așa să ne împărtășim, ca și cum am atinge cu buzele dumnezeiasca și preacurata coastă a lui Hristos.

❖ Așadar, fraților, să nu plecăm din biserică în timpul Sfintei Liturghii; și iarăși, când suntem în biserică, să nu stăm de vorbă. Să stăm cu frică și cu cutremur, cu ochii plecați în jos, dar cu sufletul ridicat în sus. (extrase din „Omiliile despre pocăință”) ❖

Sfântul Ioan Gură de Aur

ISSN 2821 - 7071 ISSN-L 2821 - 7071

Nu te poți apăra spunând: „Nu pot să fiu și în lume, înconjurat de treburi, și să mă și măntuiesc”. Știi de unde ne vine acest gând? De acolo că nu ne rugăm des și nici nu venim des la biserică. Oare nu vedeți pe cei care vor să primească dregătorii de la împăratul pământesc, cum stăruiesc și cum pun pe alții să intervină ca să dobândească ce doresc?

Minunată și frumoasă

de Traian Dorz

*Minunată și frumoasă dimineață de Florii,
tu ne-ai răsărit întâii mărtișori de bucurii!*

*– Când atunci treceai, lisuse, albul inimilor prag,
curăția și lumina Te întâmpinau cu drag.*

*Și în ochii care limpezi străluceau, puteai să știi
cât de fericiți, lisuse, suntem toți, văzând că vii.*

*Astăzi, plini de nerăbdare să Te urce pe-alt calvar,
parcă numai vânzătorii Te așteaptă să vii iar.*

*Ți se-aștern, lisuse-n cale chiar și astăzi mărtișori,
dar privirea Ta acuma nu e cea de alte ori.*

*Cât de bine vezi că astăzi cei ce-Ți cântă nu Te știu,
că n-au ochii strălucire și că-n inimi e pustiu...*

*Că nu-i milă, nici căință, nici dorința lor măcar,
că iubirea se-ntâlnește tot mai rece și mai rar.*

*Că-s în suflele păcate și-s în inimi răutăți,
de aceea bucuria nu-i acum ca alte dați.*

*Că-n păcate se scufundă omenirea mai afund,
stricăciunea și desfrâul nici măcar nu-și mai ascund.*

*Și de-aceea, o, lisuse, când la noi cobori Tu azi,
parcă fața Ta e tristă, parc-ai lacrimi pe obraz.*

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 5-12 APRILIE 2026

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 05.04	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	(†) Intrarea Domnului în Ierusalim – Duminica a 6-a din Post (a Floriilor) Utrenia, Sfânta Liturghie
Luni 06.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Luni
Marti 07.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Marți
Miercuri 08.04	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denie / Utrenia zilei de Miercuri
Joi 09.04	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Vineri 10.04	18 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de Vineri
	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă (Zi aliturgică)
	18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari
	20 ⁰⁰ -22 ⁰⁰	Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 11.04	de la 23 ³⁰	Canonul Sâmbetei Mari
Duminică 12.04	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰	(†) Învierea Domnului (Sfintele Paști) - Slujba Învierii Domnului Veniți de luați lumină!
	01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰	Sfânta Liturghie
	12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ” PENTRU ANUL 2026 ESTE DE 100 LEI